

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Ἦκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
 λιπῶν, ἴν' Αἴδης χωρὶς ὤκισται θεῶν,
 Πολύδωρος, Ἐκάβης παῖς γεγῶς τῆς Κισσέως,
 Πριάμου τε πατρός· ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
 κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῶν,
 δείσας, ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς
 Πολυμήστορος πρὸς δῶμα, Θρηκίου ξένου,
 ὃς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα

5

1. Locum hunc liberius vertit Poeta apud Ciceronem Tusc. I. 16. *Adsum atque advenio Acheronte vix via alta atque ardua.* Inter loca tragicorum, quæ Æschines pronunciando corruerit, hunc recenset Demosthenes de Corona, p. 571. ed. Tayl. Aperte ridet Aristophanes apud Athenæum XII. p. 551. Β. καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας ἔτλη κατελθεῖν; *tectius vero ibidem III. p. 112. F. Ἦκω Θεαρῖωνος ἀρτοπώλιον λιπῶν, ἴν' ἔστι κριδάων ἐδώλια.* (Sic recte Toupius Emend. ad Suid. P. I. p. 15. Aldi enim editio Θεαρῖων, ὃς ἄ.) Totum distichon in usus suos convertit Menippus in Luciani Necyomantia, fingens se ab inferis rediisse. Christi Pa-

tientis conditor, vulgo dictus Gregorius Nazianzenus, qui hanc fabulam raro citat, hunc versum habet leviter mutatum 1506. ut et hunc cum sequenti 2021. 2022.

3. Dymantis non Cisseos filiam Hecubam facit Homerus, II. II. 718. Sed Euripidem sequitur Virgilius Æn. X. 705. Virgilium ceteri poëtæ Latini.

7. Θρηκίου Ald. Θρηκίας 36.

8. Aldus et codices Χερσονησίαν et hic et infra 33. Verum cum Tragici nunquam εε pro εσ neque ττ pro σσ adhibeant, alteram formam, præeuntibus Brunckio et Beckio, reposui. Sic infra 274. ἤττον habet Aldus, licet idem mox 326. ἤσσον recte servet.